

Vojtěch Filip pro Lidovky

Zavedení referenda, revize církevních restitucí a přerozdělení daňového břemene. Priority, které by se komunisté pokusili co nejdříve prosadit, pokud by se po volbách dostali do vlády. Předseda KSČM Vojtěch Filip to uvedl v předvolebním on-line rozhovoru se čtenáři serveru Lidovky.cz.

Poslední volební průzkumy přisuzují komunistům mezi 12 až 14 % hlasů a dvouciferný výsledek očekává rovněž předseda Filip. Jakým směrem by se povolební jednání mohla ubírat ovšem neprozradil. Na přímý dotaz, zdali je strana ochotna vstoupit do koalice s hnutími ANO a SPD, odpověděl vyhýbavě. „Prioritní je pro nás naplnění volebního programu,“ napsal serveru Lidovky.cz. Kdyby se komunisté do vlády dostali, co nejdříve by usilovali o výše uvedené priority. Pokoušeli by se rovněž o změnu postavení Česka v rámci Evropské unie.

Volič by se dle Filipa měl orientovat podle jednotlivých volebních programů, podle své sociální a životní situace a zkušeností a **neriskovat volbu strany na jedno použití** Reagoval tak na otázku, jak se mají občané vyznat mezi novými politickými subjekty, které výrazně netíhnou napravo ani nalevo.

V souvislosti s blížícími se volbami se vyjádřil také k možnosti volit přes internet. **Elektronické volby podle něj prozatím nejsou z hlediska bezpečnosti dostatečně zajištěny.** Negativně se staví i ke snížení hranice pasivního volebního práva na úroveň 15 let. Do zastupitelstev krajů a obcí mohou v současnosti kandidáti být zvoleni nejdříve v 18, do Poslanecké sněmovny pak v 21 letech.

Několik dotazů se týkalo postoje komunistické partaje k exekucím. „Trváme na tom, aby výkon státní moci byl věcí pouze státu. Exekuce nesmí být byznysem,“ uvedl Filip s tím, že KSČM předložila několik návrhů na jejich řešení.

Vysvětlil zároveň, proč se svými kolegy hlasoval pro „okleštění“ registru smluv. Zákon o něm prý nebyl protikorupční, nýbrž protiústavní a zcela likvidoval veřejný sektor. „I současný stav dává více pravomocí kterémukoliv solárnímu baronovi, který čerpá ze státního rozpočtu v milionech a miliardách a nemá žádné povinnosti registrovat a ponízuje i „obyčejnou“ městskou teplárnu.“

Našli se i čtenáři, kteří Vojtěchovi Filipovi vyčítali minulost strany. „Na transparentech světlé zítřky, v reálu politické vraždy a teror,“ napsal jeden z nich. „**Náš volební program je naprosto reálný, realistický a vaše historické vědomosti zkrleslé,**“ odvětil předseda. Takové „útoky“ přisoudil neschopnosti najít chyby v činnosti současné KSČM. „Ti, kteří dělali ostudu KSČ, dělají dnes ostudu jiným stranám,“ vysvětlil. „Není náhoda, KSČM prokázala schopnost zajištění poctivé správy na úrovni obcí, měst i krajů a je připravena i na celostátní úrovni,“ dodal vzápětí a odmítl spojení s KSČ, která byla spojována s fyzickou likvidací třídnicích a ideologických nepřátel.

Několik dotazujících se Filipa také ptalo na jeho údajnou spolupráci se Státní bezpečností. „Soudní spor o svou registraci jsem vyhrál,“ zdůraznil jim s odkazem na rozsudek českobudějovického soudu z roku 2006. Podle něj předseda KSČM spolupracoval vědomě, jen nevěděl, že zpravodajská služba, jíž závazek podepsal, byla organizačně zařazena pod StB.

Lídr komunistů se vyjádřil i k občas kontroverzním názorům stranické poslankyně Marty Semelové. „Pokud máme demokraticky respektovat názory jiných, musíme také respektovat odlišné názory ve vlastní straně.“

Zdůraznil mimo jiné, že strana je proti přijímání migrantů a ohradil se vůči tvrzení, že komunisté jsou upjatě umírnění, opatrní a lehce se přizívají na islamofobní vlně. Stanoviska strany jsou prý stále razantní a jasná. Zdroj: [://www.lidovky.cz/](http://www.lidovky.cz/)

Dáma, která ohrožuje celou Evropu,

V mém domácím okolí jen málokoho zajímal výsledek klíčových voleb v Německu. Klíčových nejen pro Německo, ale pro celou Evropu. Německo má, žel, v rámci unijního společenství příliš silný hlas. A pokud tomuto hlasu vévodí dáma, která je strůjkyňou masové migrační vlny, která ohrožuje celou Evropu, pak si každý z nás může představit, co to do budoucna znamená... Vůbec nic dobrého! Nevadí mi dialog různých civilizací, nakonec jsem se skutečného „Dialogu civilizací“, tedy konference této organizace, která je každoročně pořádána, mnohokrát zúčastnil. Vyžaduje to studium

historie a zejména maximální míru tolerance ze všech stran. Spuštěný migrační vlny je ale něco jiného, to není dialog, to je okupace cizími vojáky v civilním šatu, znamená totiž ohrožení celého evropského společenství, kdy boje se vedou metodou teroru. Ruce od krve má v tomto ohledu Angela Merkelová, jejíž Křesťanskodemokratická unie, žel, vyhrála letošní volby do Bundestagu. Zatímco Angela slaví, Evropa se postupně probouzí do doby temna. Do doby, kdy nám EU v čele se SRN značnou znovu předhazovat nesmyslné kvóty a snažit se nás rozsudky soudu EU zatlačit do kouta. Jak dlouho vydržíme být pod tímto nátlakem? Jak dlouho budeme vzdorovat, abychom nemuseli přijmout uprchlíky v naší vlasti? Jak dlouho si necháme toio vše líbit? Jsem celoživotním optimistou. Po těchto volbách se naděje vytrácí, že by snad mohla nastat změna, že by lidé (v tomto případě němečtí voliči) dostali rozum a dali jasně najevo, jak nespokojeni a zhrzení jsou děním v Evropě za posledních pár let. Řešením jistě nejsou pohrobci a obdivovatelé německých vojáků z 2. světové války. Teroristické útoky, stovky a tisíce zraněných, mrtvých, litry prolité krve... Zřejmě krátkodobá paměť, možná neschopnost ukázat na ty, kteří za situaci v Evropě mohou. Evropa již není bezpečná a bez nadsázky mohu říci, že Angela Merkelová je jedním z hlavních viníků. Možná proto dostala tolik hlasů?! Kolik teroristický útoků musí ještě otrávit Evropou, než si (my Češi a další Evropané) uvědomíme, že je prostě někdy potřeba vzít rozum do hrsti a přemýšlet o tom, komu dát hlas, koho nominovat do čela své země... Vždyť jde o nás, o naši budoucnost...

JUDr. Vojtěch Filip, místopředseda PSP ČR a předseda ÚV KSČM.

Dívějme se kolem sebe

Máme údajně jednu z nejlepších ekonomik v Evropě, jak se v poslední době chlubí vládní představitelé. Podle statistik roste totiž nejrychleji. Lidé však nejsou až tak nadšení předkládanými čísly. Jaká je tedy realita? Platy neodpovídající skutečné spotřebě jednotlivce ani rodiny, seniory pečlivě rozdělované důchody, kdy škrtají jednotlivé výdaje, které si nemohou dovolit. Život na hranici bída není v naší republice ničím neobvyklým.

Narůstají také ceny potravin, kvalita dovozových nespĺňuje naše normy a v mnoha případech je na nízké úrovni. Máme drahé maslo, chystají se zákazy, jimiž nás Evropská unie oklešťuje stále více. Léky mají být například opatřeny kolky a tím budou i dražší, tudíž pro mnohé, zvláště seniory, mnohdy takřka nedostupné. Dostali jsme se do situace, kdy z malých měst odchází praktičtí lékaři a ve velkém množství chybí zubní a dětské specialisté. Pokud je matka samoživitelka či senior žije sám, mají se co otáčet, aby s penězi vyšli. Některá místa v naší republice přes snižující se nezaměstnanost trápí nedostatek pracovních míst. Zvláště lidé kolem padesáti let mají problém.

Volební programy unesou na papíře vše, jen prozření pak bývá zdrcující. KSČM nabízí program, který je odrazem řešení problémů občanů a také nabízí jeho postupnou realizaci. Nadcházející parlamentní volby dávají jedinou možnost provést nutnou změnu. Věřím, že s vaší pomocí se nám jí podaří realizovat.

Miloslava Vostrá, poslankyně PČR, kandidátka KSČM pro volby do PS PČR

JUDr. Stanislav Grospič, 53 let, právník, Mladá Boleslav, člen KSČM

Ing. Miloslava Vostrá, 52 let, ekonomka, Braškov, členka KSČM

Mgr. Jan Klán, 34 let, sociolog, Zábvoří nad Labem, člen KSČM

Pavel Hubený, 63 let, starosta obce Hudlice, Hudlice, člen KSČM

Mgr. Ing. Tereza Čechová Humpolcová, Ph.D., 30 let, ved. analytického oddělení, Tišice-Chrást, členka KSČM

Ing. Zdeněk Štefek, 42 let, ved. IT oddělení, Buštěhrad, člen KSČM

RSDr. Josef Hála, 64 let, starosta městyse Jince, Jince, člen KSČM

Bc. Miroslav Matyáš, 41 let, ředitel spol. pro úklid a údržbu, Praha-Komořany, člen KSČM

Ing. David Kváč, 36 let, elektrotechnik, Lysá nad Labem, člen KSČM

Ing. Dana Bechynská, 62 let, soudní znalkyně, Kounov, bez politické příslušnosti

Michal Budlovský, 49 let, stavební technik, Benešov, člen KSČM

Bc. Jiří Urban, 47 let, ministerský rada, Vrbčany, člen KSČM

U příležitosti Dne seniorů byli hejtmankou Středočeského kraje Jaroslavou Jermanovou Pokornou přijati zástupci pěti spolků, které jsou sdruženy v Krajské radě seniorů. Představitelé jednotlivých spolků stručně informovali o své činnosti, která je opravdu bohatá. Zároveň připomněli, že tato činnost se také odvíjí od poskytnutých dotací, včetně těch od kraje. Legionáři požádali pí. hejtmanku, aby byla patronkou jejich výstavy, ku 100. výročí vzniku ČR, v příštím roce. O patronaci nad sportovními soutěžemi seniorů požádal i předseda KRS pan M.Vajs. Paní hejtmanka poděkovala všem spolkům za práci, slíbila vydání Senior pasu speciálně pro náš kraj a na závěr předala Poděkování Středočeského kraje: Evě Arneánové z Legionářů, Janě Kalušové z Dia Kladno, Pavlu Koubovi ze Železničních odborů, Janě Kachlíkové z Odborů Poldi a Haně Jedličkové z Českého svazu žen.

Hejtmanka po té musela odejít na jinou akci, ale ještě uvedla paní radní pro sociální věci Jaroslavu Němcovou.

Ta nám představila projekt, který schválilo zastupitelstvo kraje v září. Týká se **vzniku kontaktních míst pomoci pro seniory a osoby se zdravotním postižením. Budou pod názvem „POSEZ“**. Ukázala nám i logo, které tvoří dvě stylizované postavy, které se dotýkají a vytvářejí jakési srdce – v národních barvách. Centra by měla být otevřena ve městech a obcích kraje a mají sloužit pro zkvalitnění života a poradenství v celé řadě oblastí. Zájemci se dozvědí, jak požádat o sociální dávky, invalidní či vdovský důchod, jak řešit těžkou životní situaci apod. Klíčovými aktivitami kontaktního centra budou koordinace a spolupráce s institucemi a partnery, zabývajících se sociálními službami, spolupráce s obcemi a městy. Mají zajistit přístup na internet, včetně využití systému slev od prodejců či výrobců v našem regionu.

Projekt nebude nahrazovat poskytování sociálních služeb, ale tento systém má doplnit. Měli by tam být stálí pracovníci, kteří by měli napomáhat i k dalším aktivitám, zaměřeným na zkvalitnění života a příležitosti seniorů a zdravotně postižených, např. vzdělávací, volnočasové a kulturní aktivity nebo preventivní programy. V Příbrami prý mají zvláštní klub „Povidárna“, který je plně využíván.

Kraj připravuje spuštění pilotní fáze projektu – prvních tří kontaktních míst a hledá pro ně vhodné prostory. Po vyhodnocení jejich činnosti a po případných korekcích, budou spuštěna další kontaktní centra. Má se začít v Mladé Boleslavi, Benešově a Rakovníku.

EV

Carpe diem - užijev dne

2

Na rekondičním pobytu diabetiků z Kladna v Sezimově Ústí jsme si užívali denně. Například novou proceduru – **uhlíčitou koupel**. Trochu jsem se podivila, že hned po bazénu zase půjdeme do vany, ale jinak dobře. Nebyla to však koupel ve vaně, ale suchá – v pytlí! Navlékli jsme si pytel a lehli na lehátko. Pytel nám pevně uvázali v podpaží a nafoukli kyslíčnickem uhlíčitým. Byli jsme jak balóny před startem nebo jako obryně před slehnutím. Uvnitř pytle to lehce šimralo na pokožce. která se tak prokrvuje. Hlavička, ručička a břicho. Nakonec jsem usoudila, že nejvíce připomínám oóobrovské klíšě. Tak se mohlo přemýšlet, na koho by se dalo přísát (milostně) nebo do koho napumpovat něco jedu... Když vaky vypouštěli, museli jsme zadržet dech a zakrýt si ústa i nos, neb jak je známo, kyslíčnick uhlíčitý není jedovatý jako kyslíčnick uhelnatý, ale je nedýchateľný. Pytel nám dali na památku.

Ani **výlet do Tábora** nebyl stejný. Paní průvodkyně nám toho hodně pověděla a ukázala. Pak se někteří rozhodli, že navštíví **Muzeum čokolády a marcipánu**. Myslíte, že to nejde dohromady – diabetici a čokoláda? Naopak, kousek, ale opravdu kousek, hořké čokolády, s vysokým podílem kakaa, neublíží, potěší, pomáhá vyplavovat serotonin - hormon štěstí a obsahuje i hořčík a kalium pro omezení stresu a únavy. Navíc nedávno vědci zjistili, že při podávání kakaa speciálně obohaceného flavonoidy skupiny diabetiků, se zlepšila funkce cév u diabetu typu 2.

Muzeum je pěkné. S kamarádkou jsme se poučily o místech pěstování a kakaovníky tam byly i in natura. Víte, že lusky rostou přímo z kmene, v jeho dolní části? Pomocí videotechniky jsme viděly celý proces výroby čokolády a cesty k zákazníkovi. První čokoládu vyráběli původní obyvatelé střední Ameriky dávno před příchodem Evropanů. Mayové a Aztékové vyráběli kakaové placky nebo připravovali kakaové nápoje. Kakaové boby přivezl do Evropy poprvé Fernando Cortéz, který se s čokoládou setkal na dvoře aztéckého krále. Španělské kroniky dobývání Mexika Hernánem Cortézem udávají, že na slavnostní tabuli Montezumy II., vládcé Aztéků, nebylo jiných nápojů než čokolády, podávané ve zlatých pohárech se zlatou lžičkou. Dochucována vanilkou a kořením, podávaná čokoláda byla našlehána do pěny.

Pak také na jedné obrazovce se pohybovaly v pralesě naše udivené ženy, na které vyběhl vztekly Azték a začal na ně házet plody kakaovníku. S leknutím jsme zjistily - že jsme to my dvě! Rychle jsme utekly ze sálu, aby se třeba opravdu netrefil. Prohlížely jsme si raději výrobky z čokolády a marcipánu. Měli tam i čokoládového J. Jágra v životní velikosti, krásné šaty, kloubky různé náčiní aj. Mne však upoutal nejvíce velký, krásný, hnědý, lesklý automobil. Měla jsem takovou chuť si alespoň líznout... Ještě, že byl za sklem. Určitě znají chutě svých návštěvníků...

Muzeum má i své podzemí, tak že tmy na nás vyrazili čerti, kteří se ale věnovali hádce mezi sebou a nás si nevěšimali. Pak jsme prošly Perníkovou chaloupkou, ale našťáště baba Jaga zrovna spala na peci. Vedle ve slují si stěžovali permonici, co mají práce, že jim nikdo nepomůže. Lesem, s čokoládovým jelenem, jsme vyšly ven.

V přílehlé cukrárně jsme si chtěly dát horkou hořkou čokoládu, ale byla plně obsazená, tak jsme šly za přáteli do protější kavárny Budík. Známí tam už nebyli, ale v zástupu budíků jsem našla i našeho Bůdu, který už byl starý, když já byla malá a pak všechny typy budíků, které prošly naší rodinou. Čokoládu jsme si daly. To nebylo žádné „kakalínko“ z automatu, ale z hrnečku se musela jíst lžičkou! Jako u krále Montezumy! Byla to dobrota!

Nakonec jsme šly na místo srazu a od Kotnova jsme všichni odjeli zpět do hotelu.

Užijte si den!

EV

+ **ZO KSČM Třebichovice** oznamuje se zármutkem, že koncem září zemřel, ve věku 85 let, dlouholetý člen KSČM **soudruh Jaroslav VÁŇA**. Zastával léta funkci předsedy MNV a ZO KSČM. Odešel člověk, kterého si lidé vážili pro jeho lidské hodnoty, vstřícnost a obětavost.

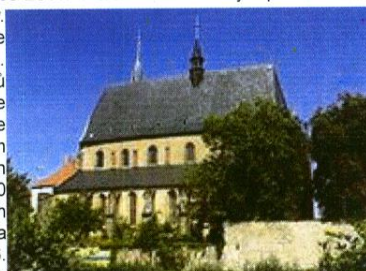
+ **41: ZO KSČM Kladno** želí zářijového odchodu své dlouholeté a obětavé členky soudružky **Květoslavy MLADENOVÉ**. Bylo jí 87 let.

Čest jejich světlé památce!

OV KSČM Kladno

Známe naše sousední město? (1. část)

Jednoho dne jsme si udělali malý výlet od královského města Slaný, který jsme pojali jako poznávací. Sraz jsme měli u gymnázia v Kladně, odkud jsme autobusem, poprvé integrovanou dopravou, odjeli do Slaného. Cesta rychle utekla a tak jsme brzy vystupovali na autobusovém nádraží, kde na nás už čekali místní Maruš Kalousová a Alena Machálková. Když jsme se s nimi pozdravili, vydali jsme se do města. Hlavní průvodkyní se pro tento stala Eva Vícková, která nás za pomoci Maruš Kalousové, začala seznamovat s historií města Slaného. Místo, odkud jsme vyšli, se jmenuje U brodu. Červený potok zde tekoucí, tvořil kdysi vodní příkop. Jeho zbytkem je vodní nádrž pod kostelem. Nad červeným potokem byl postaven most, nyní je po rekonstrukci. Zde je místo, kde se dříve nacházela Pražská brána. Tady nám naše průvodkyně začala vyprávět o historii této brány, jako součásti opevnění města. Nejstarší bránu vystavěli slánští pravděpodobně ještě za vlády Václava II. (v letech 1283 – 1305), který udělil městu právo hradební. Brána byla při dobytí města Siroty a Táboru v roce 1425, vedl je Jan Roháč z Dubé, hodně poničena. Do monumentální podoby byla dostavěna a rozšířena v době vlády Jiřího z Poděbrad (1458-1471). K bráně přiléhala barbakán (předbrání) s několika úzkými věžičkami a byl bohatě vyzdoben. Brána byla zbořena v roce 1841, kdy se bořily hrady pro další rozvoj města. O záchranu posledních zbytků brány usiloval František hrabě Thun. Její konečné demolicí se však nedalo zabránit Společnost přátel Vlasteneckého muzea požádala radnici o přenechání zbylých kamenných soch a nápisů z předbrání. Když se však Josef Vojtěch Hellich 6.7. 1842 dostavil ke zbytkům brány, aby sochy převzal, byly všechny již rozloženy a použity jako stavivo do místních lázní. Takovýto neblahý osud Pražskou bránu potkal. Naposledy byly pozůstatky Pražské brány odkryty při revitalizaci Vinařické ulice v roce 2011. V této době sem byla přenesena z klášterní zahrady kopie sochy sv. Antonína Paduánského, kterou v roce 1891 vytvořil slánský sochař Adolf Havel. Socha připomíná působení Františkánů ve Slaném v letech 1655-1950. Když jsme popošli o několik metrů dál, mijeli jsme děkanský chrám sv. Gotharda. O tom jsme se dozvěděli, že byl zbudován Benedikty ostrovskými v roce 1131-1150 jako románská basilika. Na jejích podvalech byla ve 14. století postavena chrám ve stylu gotickém. Do konce 16. století byl v okolí chrámu hřbitov a vedle něj probožství, náležející klášteru Ostrovskému u Davle. Když jej Táboritě zbořili, bylo na jeho místo vystavěno děkanství. Od jeho založení až do roku 1425 byla doba probožská, od roku 1425 až do roku 1623 doba ultrakvistiká a od roku 1623 pak katolická. Krásu tohoto chrámu a jeho okolí hzdí (dle nás) umělecké dílo od sochaře Čestmíra Sušky „Hvězda naděje“ z roku 2012.

Dále jsme šli, jakoby podél vnitřních hradeb, okolo hostince zvaného Antošova krčma, kde je i pivovar Antoš, kde se vaří pivo, mající dlouholetou tradici. Dům se jmenuje Mlouhletický a má krásný renesanční portál.

Na Stěchově ulici za hradbami jsme viděli zachovalé historické domy, některé i s gotickými sochami na průčelí. Došli jsme až na Komenského náměstí (Komendu), kde dříve byla chlapecká škola. Na rohu této budovy je socha J. A. Komenského. Z náměstí vede ulice Fortenská, kde pouze pro pěší byla kdysi Všeľhušická brána – fortna. Na její zdi je deska, z které jsme se dozvěděli, že brána byla postavena za krále Jiřího z Poděbrad roku 1460 a zbořena roku 1840.

Pokračovali jsme pak Šultysovou ulicí, kolem restaurace Hamburg, k bývalému Okresnímu hejtmánství a Hospodářské záložně. Zde začalo nejdřív jen poprchat, to se však náhle změnilo v prudký déšť, proto jsme rychle pospíchali Wilsonovou ulicí, podél divadla, až k budově MěR KSČM Slaný, kde jsme našli azyl a mohli jsme se před deštěm schovat. Sundali jsme si své promočené bundy a nechali je alespoň trochu uschnout. Eva, Maruš i Alena nám mezitím udělaly kávu a čaj a přidaly ještě tatranku. Když jsme se všichni usadili, začala nám Eva vyprávět o další historii města, na kterou při cestě sem nebyl čas. Vyprávěla o osídlení tohoto místa již v pravěku.

Osídlování započalo na vrchu Slánské hory a postupně scházelo dolů k úpatí. Pod Slánskou horou vyrostla osada, která začala nabývat na významu. Kolem ní totiž vedly obchodní cesty z Loun do Prahy a Saska. Název místa je spojen s objevním sláněho pramen, vyvěrajícího na úpatí hory. K samotnému prameni se váže pověst, že jej objevil kníže Nezamysl se svojí družinou. Na přelomu 13. až 14. století zde Václav II. založil město. Čeští králové postupně udělovali městu mnohá privilegia, např. Jan Lucemburský užívání městského znaku, Karel IV. koupil dům na náměstí pro městskou radnici. Nejvíce Slaný privilegoval král Jiří z Poděbrad.

V době husitské bylo Slaný jedním z významných středisek tohoto hnutí. Byla ve spojení tří husitská města – Louny, označeny měsícem, Žatec - sluncem a Slaný - hvězdou. Husitská hvězda dosud září na věži bývalé radnice.

I v následujících dvou stoletích zůstalo město důležitým hospodářským centrem. V pobělohorské době bylo však po rozsáhlých konfiskacích zastaveno rodu Martiniců ze Smečna. Následně bylo roku 1638 dáno Martinicům do poddanství. J. Kústka

BLAHOPŘEJEME

- ❖ **ZO KSČM Stochov, srdečně blahopřeje** soudruhu **Miloslavu MÁCHOVI**, který dne 23. října oslaví již **podruhé jubilejní 35. narozeniny**. Do dalších let přejeme mnoho zdraví, štěstí, osobní pohodu a životní jistotu.
- ❖ **4. ZO KSČM Kladno srdečně blahopřeje** soudružce **Marii KOZLOVÉ**, která dne 25. října oslaví **jubilejní 85. narozeniny**. Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí, osobní spokojenost a pohodu.

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu

Přijďte 20. a 21. října 2017 k volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR podpořit kandidáty KSČM!

